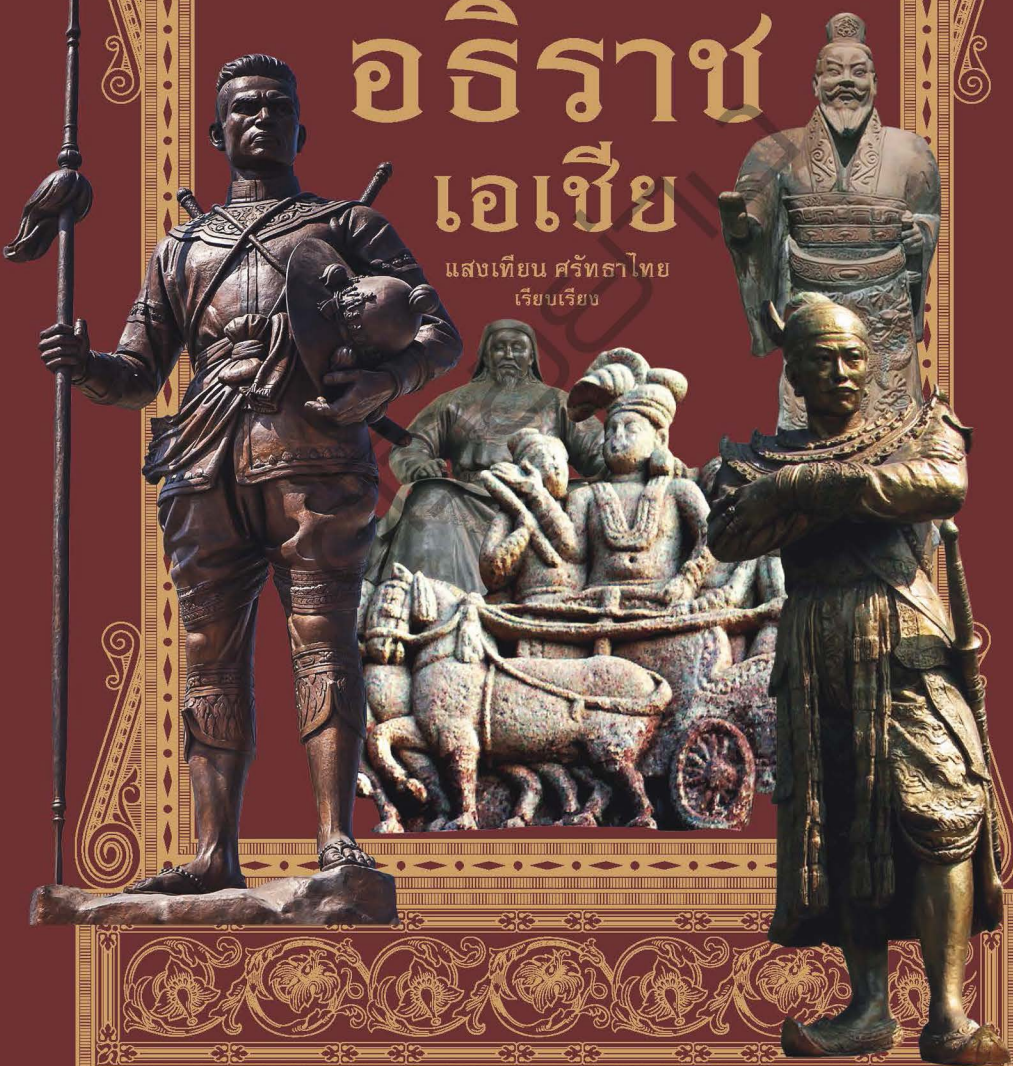

พระราชประวัติและเรื่องราวน่าสนใจของสุดยอดกษัตริย์
นักรบแห่งเอเชีย ที่ได้รับการยกย่องให้เป็นมหาราชของโลก

อชิราษ เอเซีย

แสงเทียน ศรัทธาไทย
เรียบเรียง

อธิราช เอเซีย

แสงเทียน ศรัทธาไทย
เรียบเรียง

อิทธิราชเอเชีย
แสงเทียน ศรีธำไทย

ราคา ๑๘๕ บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

แสงเทียน ศรีธำไทย.

อิทธิราชเอเชีย.--กรุงเทพฯ : สยามความรู้, ๒๕๖๗.

๑๗๖ หน้า.

๑. กษัตริย์และผู้ครองนคร--เอเชีย. I. ชื่อเรื่อง.

923.15

ISBN 978-616-578-974-5

ที่ปรึกษากฎหมาย	อนันต์ แยมเกษร น.บ. น.ม. น.ศ.ม.
บรรณาธิการอำนวยการ	วิภาวี เฉลิมชัยวัฒน์
บรรณาธิการบริหาร	วังไพร สีสั่งข์
ผู้เขียน	ฉลอง เจยาคม
บรรณาธิการ	มนตรา อัปสรเลศร์ศรี
กองบรรณาธิการ	พัทธธีรา เจริญททัยรัตน์ มติศา ไกรถาวร นิตานารถ ไซติมากรณ์
พิสูจน์อักษร	ศิริกัญญา เลี้ยวรัตน์ ธิติรัตน์ ไตรรัตนกุล
ออกแบบปก	มะจิง
ศิลปกรรม	สุกฤตา พลอยเหลี่ยม

๑ ได้รับอนุญาตจัดพิมพ์จากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๕๘
ห้ามลอกเลียนส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ มิเช่นนั้นจะถือว่าละเมิดลิขสิทธิ์และมีความผิดทางอาญา

จัดพิมพ์โดย

สำนักพิมพ์ บันทึกสยาม

ในเครือบริษัท เพชรประกาย จำกัด

๘๑ อาคารเพชรประกาย ถนนเสรีไทย

แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๕๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๐ ๕๕๓๕ # ๑๐๓ โทรสาร ๐ ๒๕๔๐ ๕๕๖๘

Homepage : <http://www.phetpraguy.com>

พิมพ์ที่

บริษัท พี เอ็น เค แอนด์ สกายพริ้นดิงส์ จำกัด

๕ ซอยมาเจริญ ๑ แขวง ๑ ถนนมาเจริญ

แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท เพชรประกาย จำกัด

81 อาคารเพชรประกาย ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 5535 # 103 โทรสาร 0 2540 5568

Homepage : <http://www.phetpraguy.com>

姓嬴名政始皇乙卯即王位庚辰併天下稱皇帝
在位三十七年居王位二十五年即帝位十一年壽五十

ฉันทะ

ปฐมนิเทศ

แห่งแผ่นดินมังกร

จีนถือเป็นหนึ่งในประเทศที่เป็นถิ่นกำเนิด
อารยธรรมโบราณ และคงเป็นประเทศ
หนึ่งเดียวที่สามารถรักษาอารยธรรมที่
แทรกซึมอยู่ในประเพณีและวัฒนธรรมมา
ได้ตราบปัจจุบัน จนได้กลายมาเป็นพี่ใหญ่
แห่งเอเชียในที่สุด

แผ่นดินอันกว้างใหญ่ไพศาลที่รวมกัน
แล้วเรียกว่า “จีน” ในปัจจุบันนี้นั้นมีประวัติศาสตร์
ยาวนานมาก ยาวนานกว่าดินแดนในมุมใดๆ
ของโลกนี้ด้วยซ้ำ แต่ครั้งหนึ่งแดนดินถิ่น
ดังกล่าวนั้นเคยเป็นที่อยู่อาศัยของเผ่าชน
หลากหลายเชื้อชาติ ต่างเผ่าพันธุ์ มีการปกครอง
เป็นอิสระต่อกัน ไม่ได้รวมกันเป็นประเทศเดียว
อย่างที่เห็นในปัจจุบัน หากต่างรวมกลุ่มกันอยู่

เป็นอิสระต่อกัน ดำเนินอยู่เช่นนี้มาเป็นเวลานาน จนกระทั่งมาถึงยุคหนึ่งที่แผ่นดินอันกว้างใหญ่ไพศาลแบ่งออกเป็นแคว้นใหญ่ตามอำนาจการปกครองของราชตระกูลถึง ๗ แคว้น นักประวัติศาสตร์เรียกจีนยุคนี้อีกว่า “จ้านกั๋ว” หรือเลียดก๊ก ในยุคเลียดก๊กมีผู้ปกครองซึ่งมีฐานะเป็นกษัตริย์ประจำแคว้นต่าง ๆ ๗ ราชตระกูล อันประกอบด้วย

๑. แคว้นฉิน

๒. แคว้นจ้าว

๓. แคว้นเว่ย

๔. แคว้นฉู่

๕. แคว้นหาน

๖. แคว้นเชียน

๗. แคว้นฉี

ในยุคสมัย ๗ แคว้นหรือเลียดก๊กนี้เอง ทำให้แต่ละแคว้นมีประเพณี ภาษาพูด ภาษาเขียน และลัทธิความเชื่อปลีกย่อยแตกต่างกันออกไป ถึงแม้ว่าโดยรวมแล้วผู้คนในเจ็ดแคว้นดังกล่าวนี้เคยรวมกันเป็นอาณาจักรเดียว มีผู้ปกครองและเคยยึดถือประเพณีวัฒนธรรมแบบเดียวกันมาก่อน แต่ก็ต้องมาแตกแยกกันอีกครั้ง

ในยุคสมัยของ ๗ แคว้น มีการรบพุ่งแย่งชิงความเป็นใหญ่กันระหว่างรัฐหรือแคว้นทั้ง ๗ อยู่เนือง ๆ จึงถือเป็นสงครามระหว่างแคว้นหรือระหว่างประเทศที่ทำให้ชาวจีนต้องหลังเล็ดด้วยการแตกแยกกันเป็นก๊กต่าง ๆ จึงเรียกยุคนี้อีกว่า “เจี้ยนก๊ก” หรือจ้านกั๋ว ซึ่งคุ้นเคยในชื่อ “เลียดก๊ก”

ยุคเลียดก๊กนี้ได้จบสิ้นด้วยความสามารถของกษัตริย์พระองค์ซึ่งปรากฏพระนามในเวลาต่อมาว่า “ฉินซีฮ่องเต้” ฉินซีฮ่องเต้พระองค์จึงถูกยกให้เป็นผู้ยุติเลียดก๊ก

เรื่องราวการถือกำเนิดของผู้ยุติเลียดก๊กหรือยุคจ้านกั๋วได้เริ่มขึ้นที่รัฐจ้าว ซึ่งเป็นรัฐใหญ่รัฐหนึ่งในจำนวน ๗ รัฐดังกล่าวคือในยุคสงครามระหว่างแคว้นนี้ อ๋องแห่งแคว้นฉิน ซึ่งเป็นแคว้นใหญ่แคว้นหนึ่งได้เกิดนโยบายที่จะขยายอาณาเขต โดยการผูกมิตรกับแคว้นใหญ่รังแกแคว้นเล็ก

ทั้งนี้ ก็เพื่อกันไม่ให้แคว้นใหญ่ฉวยโอกาสโจมตีตอนไปรุกรานแคว้นเล็ก การผูกมิตรระหว่างแคว้นจึงเป็นไปอย่างระมัดระวัง แต่เพื่อให้มิตรไว้วางใจ กษัตริย์แคว้นฉินจึงได้ส่งราชนิทูลแห่งแคว้นฉินไปเป็นตัวประกันกับแคว้นจ้าว

กษัตริย์แคว้นฉิน ได้เลือกพระราชนัดดาพระองค์หนึ่งชื่อ “จื่ออู่” ไปเป็นตัวประกันไว้กับแคว้นจ้าว

เจ้าชายจื่ออู่ ไม่ค่อยมีความสำคัญต่อการสืบราชบัลลังก์แห่งแคว้นฉินมากนัก กล่าวคือ พระองค์เป็นเพียงโอรสหนึ่งในจำนวนเกือบร้อยองค์ของเจ้าชายอันกั๋ว พระราชโอรสพระองค์รองของกษัตริย์แคว้นฉินในขณะนั้น

แคว้นจ้าว ถือเป็นแคว้นใหญ่ มีเศรษฐกิจการค้ามั่งคั่ง สินค้าที่ขึ้นชื่อของแคว้นนี้ก็คือ ม้า

ในแคว้นจ้าวขณะนั้น มีพ่อค้าม้าที่เก่งกาจคนหนึ่ง ชื่อ “หลี่ปู้เว่ย” หรือ “หลี่ปู้เว่ย” ซึ่งทำมาค้าขายอยู่กับราชสำนัก

เมื่อพ่อค้าม้าผู้มั่งคั่งนามหลี่ปู้เว่ยผู้นี้ได้พบกับจ้าว เจ้าชายตัวประกันที่แคว้นจ้าว สมองทางการค้าของหลี่ปู้เว่ยก็เปลี่ยนไปจากที่เคยค้าม้า พ่อค้าผู้ชาญฉลาดก็คิดจะหันไปค้าเกียรติยศแทน เขาจึงมองเจ้าชายแห่งแคว้นฉินด้วยสายตาของพ่อค้า และเห็นเจ้าชายจ้าวเป็นสินค้าชนิดหนึ่ง

ภายหลังจากการขบคิดไตร่ตรองอันถี่ถ้วนดีแล้ว หลี่ปู้เว่ยก็ตัดสินใจจะลงทุนกับสินค้าตัวใหม่ของเขาโดยเสนอตัวเข้าจุนเจือเจ้าชายจ้าว

เริ่มจากติดสินบนเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมเจ้าชายจ้าวให้อำนวยความสะดวกสบายแก่เจ้าชายจ้าว จากที่เคยถูกรังแก ถูกเหยียดหยามในฐานะเชลยศึกดี หลังจากได้รับสินบนจากหลี่ปู้เว่ยแล้ว เจ้าหน้าที่เหล่านั้นก็ให้อิสระแก่เจ้าชายจ้าวมากขึ้น ทำให้เจ้าชายจ้าวมีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้นมาก

พร้อมกันนั้น หลี่ปู้เว่ยก็พยายามหยิบนิมิตรภาพให้เจ้าชายจ้าว ด้วยการช่วยดูแลและจุนเจือสิ่งทีขาดแคลนต่าง ๆ นานา

เจ้าชายจ้าวซึ่งไม่มีทางเลือกมากนัก เพราะต้นทุนชีวิตแต่เดิมไม่มีท่าว่าจะเอาดีได้ไปมากกว่านั้น จึงยอมรับไมตรีและยกย่องหลี่ปู้เว่ยเป็นมหามิตรคนหนึ่ง

เมื่อสนิทสนมกันดีแล้ว หลีปู้เว่ยก็ทำการทูลเชิญเจ้าชายจื่ออู่เสด็จไปเยี่ยมคุณหาสน์ของเขา

เมื่อเจ้าชายจื่ออู่เสด็จไปเยี่ยม หลีปู้เว่ยก็จัดการต้อนรับอย่างเอิกเกริก รวากับเจ้าชายองค์หนึ่งเสด็จไปเยี่ยม หาใช่เชลยศักดิ์แต่อย่างใด

นอกจากจัดเตรียมข้าวปลาอาหารอย่างเลิศรส สุราชั้นดีแล้ว ในครั้งนั้นหลีปู้เว่ยยังจัดให้นางรำประจำคุณหาสน์ของเขามาฟ้อนรำต้อนรับเป็นที่ครื้นเครง

ในจำนวนนางรำนั้น มีนางรำคนหนึ่งชื่อ “เจ้าจี” ซึ่งเป็นหญิงสาวหน้าตาสะสวยเลิศเลอกว่านางรำทั้งปวงที่หลีปู้เว่ยมี ด้วยเหตุนี้ เจ้าจีผู้นั้น นอกจากจะเป็นนางรำฝีมือดีประจำคุณหาสน์หลีปู้เว่ยแล้ว ยังพ่วงตำแหน่งอนุภรรยาของหลีปู้เว่ยไว้ด้วย และเข้าใจว่าคงจะเป็นอนุภรรยาที่หลีปู้เว่ยโปรดปรานมาก

เมื่อเจ้าชายจื่ออู่ได้ลโฉมนางเจ้าจีเข้า ก็มีใจปฏิพัทธ์ด้วยทันที พระองค์แสดงอาการออกมาจนหลีปู้เว่ยจับได้

ตอนนั้นหลีปู้เว่ยคิดอย่างถี่ถ้วนแล้วว่า จะลงทุนกับสินค้าชิ้นนี้ของเขาให้ถึงที่สุด เพื่อผลกำไรที่จะได้รับสูงสุด

ด้วยเหตุนี้ การใดอันเป็นที่ต้องการของเจ้าชายจื่ออู่ หลีปู้เว่ยก็เต็มใจจะทุ่มเทให้เต็มที่ แม้แต่อนุภรรยาที่สุดหวงแหน เมื่อเจ้าชายจื่ออู่ต้องใจ หลีปู้เว่ยก็ตัดสินใจยกให้ได้

ภายหลังจากทำความเข้าใจกับนางเจ้าจีแล้ว หลีปู้เว่ยจึงยกนางให้กับเจ้าชายจื่ออู่

ฝ่ายเจ้าชายจื่ออู่เมื่อได้สิ่งที่ปรารถนาเช่นนั้นก็ยังรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณหลี่ปู้เว่ยยิ่งขึ้น

ขณะที่หลี่ปู้เว่ยก็สังเกตเห็นว่า สินค้าของเขามีแนวโน้มจะควบคุมได้ง่ายขึ้นมากอีกชั้นหนึ่ง โดยมีผู้ช่วยคือ นางเจ้าจิมาคอยดูแลให้อีกคน

นักประวัติศาสตร์จีนส่วนหนึ่งเชื่อว่า นางเจ้าจี้ผู้นี้มีใจรักติดต่อหลี่ปู้เว่ยมาก ทั้งนี้ก็เพราะเชื่อกันว่าตอนที่หลี่ปู้เว่ยยกนางให้กับเจ้าชายจื่ออู่ไปนั้น นางได้ตั้งครมภ์อ่อนๆ กับหลี่ปู้เว่ยแล้ว

ทารกที่ติดท้องนางเจ้าจี้ไป ก็คือ ปฐมมหาราชของอาณาจักรจินนั่นเอง

เมื่อเจ้าชายจื่ออู่ได้นางเจ้าจี้ไปแล้ว ก็สบายพระทัยมากขึ้น

ฝ่ายหลี่ปู้เว่ยเองก็เบาใจ และมั่นใจในแผนการค้ามากขึ้น

เขาจึงดำเนินการตามแผนที่วางไว้ต่อไป โดยการเดินทางไปแคว้นฉิน ถิ่นกำเนิดของเจ้าชายจื่ออู่ ซึ่งปกติหลี่ปู้เว่ยเข้าออกราชสำนักหลายแคว้นเป็นปกติอยู่แล้วด้วยต้องติดต่อกิจการค้า

ม้า สินค้าหลักของเขาเป็นที่ต้องการของทุกแคว้นเพราะม้าถือเป็นยุทธโศปกรณ์ในการรบที่สำคัญที่สุดในยุคนั้น เรียกว่าเป็นกำลังสำคัญของกองทัพเลยทีเดียว ด้วยเหตุนี้การทำอาชีพค้าม้า จึงไม่ใช่พ่อค้ากระຈอกๆ แต่ต้องนับว่าเป็นพ่อค้าชั้นสูง ต้องเป็นคนที่มั่งคั่งทุนและมีความคิด มีความกว้างขวางในกิจการค้าสูงมาก เทียบได้กับพ่อค้าอาวุธสงครามในปัจจุบันนี้

ด้วยความสามารถและอำนาจเงินนำทาง ทำให้หลี่ปู้เว่ยสามารถเข้าถึงตัวพระชายาเอกของเจ้าชายอันกั๋ว พระบิดาของเจ้าชายจื่อฉู่

พระชายาพระองค์นี้มีฐานะเป็นพระมารดาเลี้ยงของเจ้าชายจื่อฉู่

หลี่ปู้เว่ยสืบทราบว่าพระชายาพระองค์นี้มีฐานะเป็นพระชายาเอก แต่ไม่มีอิทธิพลด้วยกันกับเจ้าชายอันกั๋ว หลี่ปู้เว่ยจึงใช้ลี้ในระดับพ่อค้าระหว่างประเทศเกลี้ยกล่อม จนพระชายามองเห็นภัยแต่ผู้นั่งราชบัลลังก์แล้วฉวยโอกาสในอนาคต

กล่าวคือ เมื่อสิ้นกษัตริย์องค์ปัจจุบันแล้ว พระราชโอรสพระองค์โตของเจ้าชายซึ่งไม่ใช่บุตรของนางก็จะขึ้นครองราชย์สืบต่อ ถึงตอนนั้นนางก็ไม่มีฐานะอะไรสูงส่ง อาจจะเป็นส่วนรกรุกกรดาของกษัตริย์พระองค์ใหม่ก็ได้

หลี่ปู้เว่ยจึงยุให้นางรับพระราชโอรสของเจ้าชายอันกั๋วสักพระองค์มาเป็นพระราชบุตรบุญธรรมของนางเอง เพื่อให้นางมีฐานะเป็นไทเฮาได้ในอนาคต เพราะบุตรของนางในฐานะชายาเอก ก็มีสิทธิ์ในการสืบราชบัลลังก์ เมื่อราชบุตรได้สืบราชบัลลังก์ ตัวนางก็มีสิทธิ์ในตำแหน่งไทเฮา

หลี่ปู้เว่ยหลอกล่อกล่อมจนนางเห็นดีเห็นงามด้วยในการยอมรับเจ้าชายจื่อฉู่ พระราชโอรสผู้ยากไร้ของเจ้าชายอันกั๋วเป็นบุตรบุญธรรม

เมื่อแผนนั้นประสบผลสำเร็จ กล่าวคือ เจ้าชายจื่อฉู่ถูกยกขึ้นเป็นบุตรบุญธรรมแห่งพระชายาเอกของเจ้าชายอันกั๋วแล้ว

แผนต่อมาก็ดำเนินไปเองโดยอัตโนมัติ กล่าวคือพระชายาเอกเมื่อมีบุตรแล้ว ก็ย่อมที่อยากจะให้บุตรมาอยู่ใกล้ๆ นางไม่ยอมปล่อยให้บุตรบุญธรรม อันเป็นความหวังใหม่ของนางนั้นไปตกกระกำลำบากอยู่ต่างแดนในฐานะเชลยศักดิ์

ที่ลำคัณนางเป็นพระชายาเอก บุตรแห่งนางไม่คู่ควรกับตำแหน่งเชลยศักดิ์ ด้วยเหตุนี้จึงมีการเปลี่ยนตัวเชลยศักดิ์ โดยอ้างแคว้นฉินเรียกเจ้าชายจื่อฉู่กลับแคว้นฉิน ส่งเจ้าชายองค์อื่นไปเป็นตัวประกันแทน

เจ้าชายจื่อฉู่กับนางเจ้าจิผู้ภรรยา จึงได้เดินทางกลับบ้านเกิดเมืองนอน

ฐานะเชลยศักดิ์สำหรับเจ้าชายจื่อฉู่จบสิ้นลงแล้ว

เมื่อกลับไปถึงแคว้นฉิน พระองค์ไม่ใช่เจ้าชายไร้อันดับอีกต่อไป หากแต่คราวนี้มีฐานะเป็นพระราชโอรสแห่งชายาเอกของเจ้าชายอันกั๋ว

ฝ่ายนางเจ้าจิได้ตามพระสวามีไปอยู่แคว้นฉินได้ไม่นาน ก็ให้กำเนิดพระโอรสแก่เจ้าชายจื่อฉู่ ซึ่งได้พระนาม “อิงเจิ้ง”

ส่วนกิจการในราชสำนักของแคว้นฉิน

ต่อมาเมื่อพระราชโอรสพระองค์โตของอิงเจิ้งสิ้นพระชนม์ลง เจ้าชายอันกั๋วพระราชบิดาของเจ้าชายจื่อฉู่ก็สวมแทนที่องค์รัชทายาททันที และเพียงไม่นานอิงเจิ้งก็สิ้นพระชนม์ลง ผู้เป็นพระอัยยิกา (ปู่) ของเจ้าชายจื่อฉู่ ก็เกิดสิ้นพระชนม์ลง

เจ้าชายอันแก้ว พระบิดาเจ้าชายจือฉู่ ในฐานะองค์รัชทายาทก็เสด็จขึ้นครองราชย์สืบต่อ ได้พระนามว่า “พระเจ้า เลี้ยวเหวินหวาง”

พระชายาเอกได้ตำแหน่งพระมเหสีหรือฮองเฮา และบุตรแห่งฮองเฮาคือ เจ้าชายจือฉู่ก็ได้รับตำแหน่งองค์รัชทายาทไปโดยปริยาย

เจ้าชายน้อยอิงเจิ้งพระโอรสของเจ้าชายจือฉู่จึงมีฐานะเป็นพระราชนัดดาของฮองเฮาไปด้วย

จนเมื่อพระเจ้าเลี้ยวเหวินหวางสิ้นพระชนม์ลง เจ้าชายจือฉู่ในฐานะรัชทายาทก็ได้ขึ้นครองราชย์สืบต่อ และเพื่อตอบแทนคุณงามความดีของหลี่ปู้เว่ยที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของพระองค์ จือฉู่จึงทรงแต่งตั้งหลี่ปู้เว่ยขึ้นเป็นอัครมหาเสนาบดี

ครานั้นเองที่ถือว่าฝันของหลี่ปู้เว่ยถึงฝั่ง ทุนที่เขาลงไปจำนวนมหาศาล ประวัติศาสตร์บางแห่งให้รายละเอียดว่าเขาเกือบสิ้นเนื้อประดาตัวเอาในบางครั้งก็กลับได้กำไรตามที่หวังไว้ เพราะแต่นั้นไปในแคว้นฉินไม่มีสามัญชนคนใดมีอำนาจและมีอิทธิพลมากไปกว่าเขา

ว่ากันว่าอำนาจของหลี่ปู้เว่ยนั้นสูงกว่าเหล่าเชื้อพระวงศ์ของแคว้นฉินเสียอีก

หลี่ปู้เว่ยใช้โอกาสนั้นแผ้วเส้นทางให้กับโอรสแห่งเจ้าชายจือฉู่ ซึ่งนักประวัติศาสตร์บางส่วนเชื่อว่า ที่แท้เป็นลูกติดท้องของเขาเอง คือ อิ่งเจิ้ง

หลี่ปู้เว่ยเริ่มแผนปูทางให้อิ่งเจิ้ง โดยการกำจัดราชวงศ์แคว้นฉิน ลิดรอนอำนาจต่าง ๆ จนเหล่าราชวงศ์ที่จะเป็นคู่แข่งหรือจะเป็นอันตรายกับเส้นทางสู่บัลลังก์ของอิงเจิ้งหมดไป

การเป็นกษัตริย์นั้นถือได้ว่าเป็นความเยียมยอดของความ
เป็นผู้นำแล้ว แต่กษัตริย์ที่เป็นกษัตริย์ของกษัตริย์นั้น
เยียมยอดกว่า เหตุศึกษาพระราชประวัติของกษัตริย์
เหนือกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจและแผ่แสนยานุภาพเหนือ
ชาติอื่น

- เจงกิส ข่าน
- ฉินซีฮ่องเต้
- พระเจ้าอโศกมหาราช
- พระเจ้าสุริยวรมันที่ ๒
- พระเจ้าชัยวรมันที่ ๗
- พระเจ้าบุเรงนองมหาราช
- สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

ISBN 978-616-578-974-5

9 786165 789745

ราคา 185 บาท